
Z prac Prezydium NRA

Palestra 16/7-8(175-176), 115-116

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Następnie zabrał głos zastępca kierownika Wydziału Administracyjnego KC PZPR tow. J. Ostaś, który w imieniu kierownictwa Wydziału i własnym złożył serdeczne gratulacje prezesowi adw. Zdzisławowi Czeszejko oraz sekretarzowi adw. Tadeuszowi Sarnowskiemu.

Jesteśmy — oświadczył mówca — zainteresowani tym, aby wszystkie zawody prawnicze, a więc i adwokatura, brały pełny udział w życiu społecznym i politycznym kraju. Zadań tych jest niemało. Wytyczył je program przyjęty na VI Zjeździe Partii. W realizacji tego programu nie może zabraknąć adwokatury.

Na zakończenie obrad prezes Z. Czeszejko podkreślił, że przed samorządem stoją aktualnie wielkie zadania. Rzecz w tym, abyśmy nie zawiedli zaufania, którym obdarzyli nas koledzy adwokaci. Trzeba dokonać dużej integracji wewnętrznej, tak by poczynania samorządu były poczynaniami całego środowiska adwokackiego. Będziem musieli kompleksowo rozwiązać problemy, z którymi borykamy się na co dzień. Chcemy pracować z większymi efektami. W najbliższym czasie przyjdziemy z konkretnymi wnioskami na plenum NRA. A czasu, niestety, mamy bardzo mało. Jestem przekonany — zakończył prezes Z. Czeszejko — że życzliwość, jaką nam okazano, pozwoli na spełnienie stojących przed nami zadań.

Na tym obrady zamknięto.

B. Z prac Prezydium NRA

Na posiedzeniu w dniu 4 maja br. omawiano sytuację lokalową zespołów adwokackich według stanu na marzec 1972 r. Na podstawie danych rad adwokackich, na 458 zespołów adwokackich wymaga zmiany 118 lokali (tj. 26%). Sygnały wojewódzkich zespołów wizytatorów podają natomiast, że wśród tych lokali 78 jest zdecydowanie złych, wymagających zamiany lub kapitalnych remontów; pozostałe 40 lokali wymaga poprawy w bliższej lub dalszej kolejności. Koszt uzyskania nowych lokali dla tych 118 zespołów wyniesie orientacyjnie — zdaniem rad adwokackich — 25.000.000 zł. Ponieważ według dotychczasowych możliwości z nadwyżek CFSAA przeznacza się rocznie około 6.000.000 zł, przeto pod względem finansowym istniałaby teoretyczna możliwość zaspokojenia tych potrzeb do końca 1976 r. Nie jest to tylko kwestia finansowa, ale także kwestia limitów inwestycyjnych, a przede wszystkim mocy przerobowych. Pewną ilość lokali (11) uzyska się w nowo budowanych gmachach sądowych, pozostałe należy poszukiwać w spółdzielniach, inwestycjach własnych i w przydziałach kwaterunkowych. Nie można zapominać, że lokale pozostałych zespołów wymagają remontów bieżących, by utrzymać ich stan na poziomie dotychczasowym. Pociągnie to za sobą znaczne i dodatkowe wydatki, które powinny być w zasadzie pokrywane z konta 34a.

*

Na posiedzeniu w dniu 18 maja br. omawiano działalność Komisji sanatoryjnej za rok 1971. Otrzymano do rozdziału 152 skierowania, które w całości zostały rozdzielone. Na otrzymane skierowania wpłynęło 241 wniosków (łącznie z wnioskami nie załatwionymi z roku 1970). Skierowania przydzielono 121 adwokatom, 30 członkom rodzin i 1 aplikantowi adwokackiemu.

Na tymże posiedzeniu postanowiono rozszerzyć pomoc sanatoryjną dla adwokatów przez wydzielenie z CFSAA kwoty 140.000 zł na pokrycie kosztów związanych z leczeniem uzdrowiskowym w ramach urlopów wypoczynkowych (poza skierowaniami sanatoryjnymi). Uchwała ta po jej zatwierdzeniu przez Ministra Sprawiedliwości wejdzie w życie natychmiast i prawdopodobnie będzie przedłużana na lata następne.

*

Na posiedzeniu w dniu 15 czerwca br. omówiono przebieg walnych zebrań delegatów oraz wnioski tam zgłoszone. Obecnych było ok. 500 delegatów, z tego głos zabierało 140 (15,5%). We wszystkich zgromadzeniach wzięli udział przedstawiciele Ministra Sprawiedliwości, Naczelnej Rady Adwokackiej, stronnictw politycznych. Wśród zaproszonych gości znajdowali się przedstawiciele miejscowych sądów, prokuratur, okręgowych komisji arbitrażowych i zakładów pracy mających umowy o współpracy z poszczególnymi radami adwokackimi.

Ton poszczególnych wystąpień oraz cała dyskusja była nacechowana troską o dobro adwokatury i kraju, nawiązywała do problematyki prawnej i do udziału adwokatury w życiu i działaniu społeczeństwa. Wyprecyzowano wnioski i dezyderaty uchwalone przez poszczególne zgromadzenia i skierowano je do uwzględnienia w pracach poszczególnych komisji NRA (Komisji nowelizacyjnej, centralnemu zespołowi wizytatorów itp.). Część wniosków Prezydium zrealizuje we własnym zakresie przez opracowanie odpowiednich wystąpień do władz centralnych. Również część tych wniosków zostanie poddana dyskusji na Plenum NRA.

*

Na tymże posiedzeniu przyjęto sprawozdanie z krajowej narady przedstawicieli rad adwokackich w sprawie skarg, zażaleń i wniosków. Narada wypracowała jednolity tryb postępowania przy załatwianiu skarg, wniosków, anonimów, odwołań w trybie skarg i wniosków, kierowaniu do rzeczników dyscyplinarnych itp.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

1.

WYROK SĄDU NAJWYŻSZEGO

z dnia 19 lipca 1971 r.

(III KR 54/71)*

Sąd odwoławczy nie jest uprawniony do uwzględnienia wniosku rewizji o zasądzenie opłaty za obronę z urzędu wykonaną przed sądem I instancji.

Przeoczenie sądu I instancji, który

nie zasądził od oskarżonego przewidzianej w art. 550 § 1 k.p.k. opłaty na rzecz zespołu adwokackiego, może być naprawione przez wydanie stosownego postanowienia w trybie przewidzianym w art. 368 § 1 i 2 k.p.k.

* Przedruk z OSPiKA 1972, zesz. 5, poz. 85. Do orzeczenia tego Z. Czeszejko napisał głosę krytyczną, zamieszczoną tamże.